

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2015. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ
Ιωσήφ Του μνήστορος, Δαυίδ Του προφ#τάνακτος και Ιακώβου
Του αδελφοθέου. Στεφάνου πρωτομάρτυρος και αποστόλου,
θεοδώρου οσίου Του Ιραπτού.
έτος 8^ον Τεύχος 368

Κυριακή μετά την Χριστού Γέννηση

Τρία γεγονότα μας διηγείται η σημερινή ευαγγελική περικοπή, την φυγή του Ιησού στην Αίγυπτο, τη σφαγή των νηπίων της Βηθλεέμ και την επιστροφή του Χριστού στη Ναζαρέτ. Μετά την αναχώρηση των Μάγων από τη Βηθλεέμ, άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε στον Ιωσήφ προτρέποντάς τον να αναχωρήσει για την Αίγυπτο, μαζί με την Μαρία και τον μικρό Ιησού, διότι ο Ηρώδης αναζητούσε το Χριστό, όχι για να Τον προσκυνήσει, όπως είπε στους Μάγους, αλλά για να τον φονεύσει. Νύχτα μας λέει το Ευαγγέλιο πήρε ο Ιωσήφ το Θείο βρέφος και την Μητέρα Του και ανεχώρησαν στην Αίγυπτο. Παρέμειναν εκεί αρκετό χρονικό διάστημα, μέχρι που απεβίωσε ο Ηρώδης, και με τον τρόπο αυτό εκπληρώθηκε η προφητεία που έλεγε ότι ο Θεός θα προσκαλούσε τον Υιό Του στην Αίγυπτο.

Ο Ηρώδης, όταν αντιλήφθηκε ότι οι Μάγοι έφυγαν χωρίς να τον ενημερώσουν πού βρίσκεται ο Ιησούς, θύμωσε και έστειλε τους στρατιώτες του να σκοτώσουν όλα τα νήπια μέχρι δύο ετών που βρισκόταν στη Βηθλεέμ και τα περίχωρά της. Μετά δε τον θάνατο του Ηρώδη, φανερώθηκε και πάλι ο Άγγελος στον Ιωσήφ λέγοντάς του να επιστρέψουν στη γη του Ισραήλ. Όμως επειδή στην Ιουδαία βασίλευε ο γιος του Ηρώδη Αρχέλαος, ο Ιωσήφ αποφάσισε να εγκατασταθεί στη Γαλιλαία, στην πόλη της Ναζαρέτ. Και με τον τρόπο αυτό, κλείνει την διήγησή του ο ευαγγελιστής Ματθαίος, λέγοντάς μας ότι εκπληρώθηκε και η προφητεία που έλεγε ότι ο Υιός του Θεού θα κληθεί Ναζωραίος. Η σκληρή και αποτρόπαια πράξη του Ηρώδη προξενεί ιδιαίτερη εντύπωση, ακόμα και σήμερα.

Η ιερά Παράδοση της Εκκλησίας μας λέει ότι φονεύθηκαν δεκατέσσερις χιλιάδες νήπια. Οι ιστορικοί πάλι θεωρούν ότι ήταν πολύ λιγότερα, περίπου στις δύο χιλιάδες. Ανεξάρτητα όμως από τον ακριβή αριθμό των σφαγιασθέντων νηπίων, αυτό που προξενεί ιδιαίτερη εντύπωση είναι η στάση του Ηρώδη. Όταν άκουσε από τους Μάγους ότι στη Βηθλεέμ γεννήθηκε ο Βασιλεύς του Ισραήλ, το μόνο που σκέφτηκε ήταν ότι ο μικρός Ιησούς αποτελούσε απειλή για την εξουσία

του, για το βασίλειο που διοικούσε. Φοβήθηκε ότι μια μέρα ίσως το παιδί αυτό του πάρει το θρόνο, και τυφλωμένος από το φόβο αυτό διέταξε τη σφαγή των νηπίων. Ήλπιζε με τον τρόπο αυτό ότι θα εξαλείψει τον κίνδυνο, ότι θα προστατέψει το θρόνο του και όσα του ανήκουν. Ωστόσο, όχι μόνο δεν κατάφερε να εξοντώσει τον Χριστό, μιας που Άγγελος Κυρίου καθοδήγησε τα βήματα του Ιωσήφ μακριά από κάθε απειλή, αλλά ο ίδιος ο Ηρώδης απεβίωσε πολύ νωρίς, και μαζί με αυτόν ξεχάστηκε το γεγονός της Θείας Γέννησης και της απειλής ενάντια στην κοσμική εξουσία των βασιλέων του Ισραήλ. Όσο κι αν μας φαίνεται περίεργο, πάντοτε μέσα στην ανθρώπινη ιστορία υπήρξαν και υπάρχουν άνθρωποι σαν τον Ηρώδη, που θεωρούν τον Χριστό ως απειλή για τα εγκόσμια σχέδιά τους, για τα κεκτημένα δικαιώματά τους και για την εξουσία που ασκούν στους ανθρώπους. Και γι αυτό δεν είναι λίγοι αυτοί που με μίσος και βίαιο τρόπο καταφέρονται ενάντια στο Χριστό και τους χριστιανούς, ακόμα και σήμερα.

Αυτή η αντίδραση, αυτό το μίσος και η εμπάθεια δεν προέρχεται απαραίτητα μόνο από τους ανθρώπους που ασκούν ή θέλουν να ασκούν εξουσία, αλλά συχνά και από τους ανθρώπους που καθημερινά συναναστρεφόμαστε στην εργασία μας και στον κοινωνικό μας περίγυρο. Και τούτο, επειδή το κοσμικό φρόνημα, το προσηλωμένο στα γήινα και τα εφήμερα, θεωρεί πάντοτε ως απειλή το πνεύμα του Ευαγγελίου και την παρουσία του Χριστού ανάμεσα στους ανθρώπους. Γι αυτό και βλέπουμε σήμερα να πληθαίνουν οι φωνές που στρέφονται ενάντια στο Χριστό και την Εκκλησία, που θέλουν ει δυνατόν να εξαλείψουν το θρησκευτικό συναίσθημα από τις καρδιές των ανθρώπων, που επιθυμούν να διαμορφώσουν μια κοινωνία δίχως Χριστό, χωρίς ελπίδα Αναστάσεως, εξαρτημένο από την ψευδή ευφορία της τηλεπικοινωνιακής κουλτούρας, και από τη δουλεία του καταναλωτισμού, που εξυπηρετεί και συντηρεί τους ισχυρούς της γης. Αυτό δεν πρέπει να μας ξενίζει. Ο ίδιος ο Χριστός μας είπε ότι δεν υπάρχει μαθητής μεγαλύτερος από τον δάσκαλό του, και ότι αν τον ίδιο τον εμίσησε ο κόσμος, τότε θα μισήσει κι εμάς.

Ας μη ξεχνάμε όμως ότι, όπως ο Θεός προστατέψε το βρέφος της Βηθλεέμ από την μανία των διωκτών του, έτσι προστατεύει και διασώζει από τις παγίδες του εχθρού και όσους Τον πιστεύουν και ακολουθούν με ταπείνωση το θέλημά Του. Καμία δύναμη δεν είναι ισχυρότερη από την αγάπη του Θεού, τίποτα δεν μπορεί να ανατρέψει το σχέδιο του Θεού για τον κόσμο αλλά και για την προσωπική μας ζωή. Αρκεί σαν τον Ιωσήφ να έχουμε ταπεινή καρδιά, να έχουμε τα αυτιά της ψυχής μας ανοιχτά στο θέλημα του Θεού. Αρκεί να έχουμε πίστη βεβαία ότι Αυτός είναι η ζωή, η αλήθεια, η σωτηρία η δική μας αλλά και όλου του κόσμου.

π. Χερουβείμ Βελέτζας

ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΣΦΑΓΟΥΝ ΤΑ ΝΗΠΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ

Δημιουργεί ερωτήματα και απορίες η διήγηση του ευαγγελιστού Ματθαίου για τη σφαγή των νηπίων της Βηθλεέμ, στην προσπάθειά του να εξοντώσει τον μικρό Χριστό. Πως επέτρεψε ο Θεός να σφαγούν τα νήπια που δεν φταίγανε σε

τίποτα; Γιατί ο Ηρώδης δεν πέθανε νωρίτερα; Θα προσπαθήσουμε μέσα από τη σκέψη των πατέρων να φωτίσουμε κάπως το γεγονός.

α'. Για ν' αποκαλυφθεί ο χαρακτήρας του Ηρώδη.

Ότι αν και «μέγας» ήταν απαίσιος και ελεεινός στην ψυχή. Ο Ηρώδης ήταν ως ηγέτης ικανότατος, με σπάνια χαρίσματα και διακρινόταν ιδιαίτερα για τη διπλωματική του ευστροφία και την αποφασιστικότητά του. Ήταν σκληρότατος όχι μόνο με τους αποδεδειγμένους εχθρούς του, αλλά ακόμη και με φίλους ή στενούς συγγενείς του. Έτσι έφθασε στο σημείο να φονεύσει την πεθερά του, τη γυναίκα του, αλλά και τρεις γιους του. Υπήρξε δραστήριος ηγεμόνας με ποικίλο έργο, στο οποίο ανήκει και η ανακαίνιση και επέκταση του ναού των Ιεροσολύμων. Ωστόσο μισήθηκε όσο κανείς άλλος από τον ιουδαϊκό λαό, αφού δεν δίστασε να πνίξει στο αίμα οποιαδήποτε εξέγερση ή αντίσταση που έγινε εναντίον του. Τελικά πέθανε το 4 π.Χ. μέσα σε φρικτούς πόνους από κάποια ανίατη ασθένεια.

β'. Για να τιμωρηθούν οι Βηθλεεμίτες που δεν άνοιξαν στην Παναγία να γεννήσει τον Χριστό.

Δεν ενδιαφερθήκατε για τη γέννηση του μωρού, του οποιοδήποτε μωρού, χάστε τώρα τα παιδιά σας από τον Ηρώδη. Δεν έδωσε εντολή ο Θεός, αλλά παραχώρησε η κακία των Ηρώδη να παιδεύσει την κακία των κατοίκων της Βηθλεέμ. «Εν άλλοις πταίομεν και εν άλλοις παιδευόμεθα» λέγει αρχαίο ρητό. Είναι γεμάτη η ιστορία από παραδείγματα εκ πρώτης όψεως αδικών και αναιτίων γεγονότων, που όμως έχουν αιτία και ρίζα στην κακία και την διαφθορά μας. «Δίκαιος ει, Κύριε, και ευθείαι αι κρίσεις σου» θα αναφωνήσει ο ψαλμωδός (Ψαλ.118,137) και θα επαναλάβει ο άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος ότι αι κρίσεις του Θεού «είναι αληθινάι και δίκαιαι» (Αποκ.16,7 και 19,2).

γ'. Χρειαζόταν θυσία αθών πριν την αθώα θυσία του Χριστού.

Το ίδιο συνέβη και με τον τίμιο Πρόδρομο και με τον άγιο Στέφανο και με όλους τους αγίους Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Η θυσία των αθών είναι που κρατά και διασώζει τον κόσμο μετά τη θυσία του Χριστού.

δ'. Για να φανεί ότι και οι δίκαιοι υποφέρουν.

Άβελ, Νώε, Αβραάμ, Ισαάκ, Ιακώβ, Ιωσήφ, Μωυσής και όλοι οι υπόλοιποι δίκαιοι. Το ότι είναι κάποιος δίκαιος δε σημαίνει ότι δεν θα έχει δοκιμασίες και περιπέτειες στη ζωή του.

Όποιος διαβάσει το 11^ο κεφάλαιο της προς Εβραίους επιστολής παρατηρεί·

Ότι πολλοί δίκαιοι χάριν της πίστεώς τους σώθηκαν από μεγάλες δοκιμασίες· «υπέταξαν βασιλεία, εργάσθηκαν με δικαιοσύνη, πέτυχαν να πραγματοποιηθούν οι επαγγελίες του Θεού, έφραξαν στόματα λιονταριών (Δανιήλ), κατέστησαν αβλαβή τη δύναμη της φωτιάς (τρεις παιδιά εν καμίνω), γλύτωσαν από σφαγή, έγιναν καλά από αρρώστιες, απεδείχθησαν ισχυροί και ανίκητοι στον πόλεμο, διέλυσαν τα στρατόπεδα των εχθρών, πήραν γυναίκες ζωντανά τα νεκρά παιδιά τους, (αφού τα ανέστησαν οι προφήτες Ηλίας και Ελισαίος).

Αλλά και άλλοι λόγω της πίστεώς τους υπέμειναν πάρα πολλά μαρτύρια αλλά και θάνατο· «δέθηκαν στο βασανιστικό όργανο που λέγεται τύμπανο και μαστιγώθηκαν ανηλεώς, χωρίς να δεχθούν ν' αρνηθούν την πίστη τους και έτσι να σωθούν, διότι ποθούσαν να τύχουν την ανάσταση των δικαίων και την αιώνια απολύτρωση κοντά στο Θεό. Άλλοι δε λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πειράστηκαν, σφαγιαστήκαν με μαχαίρι, περιφερότανε σαν πλανόδιοι, φορώντας προβιές από κατσίκια, στερούμενοι, θλιβόμενοι, κακοπαθούντες...» (στίχοι 33-37).

ε'. Για να φανεί η ικανότητα του Θεού από τα θλιβερά να βγάζει χαρούμενα.

Έτσι ο Ιωσήφ, επειδή τον ζηλεύουν θανάσιμα τα αδέρφια του, πωλείται σαν δούλος στον Αιγύπτιο αξιωματούχο Πετεφρή και από κει λόγω ραδιουργίας της γυναίκας του Πετεφρή βρίσκεται στη φυλακή, όπου παραμένει για πολλά χρόνια ξεχασμένος και εγκαταλειμένος από όλους. Και στο τέλος, από δούλος και φυλακισμένος, γίνεται με τη βοήθεια του Θεού αντιβασιλεύς της Αιγύπτου, η οποία ήταν την εποχή εκείνη ότι είναι σήμερα η Αμερική και υποστηρίζει την οικογένειά του στην δύσκολη εποχή του παγκοσμίου λιμού, θέτοντας έτσι τις βάσεις για την ομαλή και άνευ προβλημάτων ανάπτυξη του μετέπειτα ιουδαϊκού έθνους.

Ο Μωυσής, επειδή κινδυνεύει να φονευθεί απάνθρωπα βάσει σχεδίου γενοκτονίας των Ισραηλιτών της Αιγύπτου, δημιουργούνται οι συνθήκες να μπει στο παλάτι του Φαραώ, ο οποίος είναι ο αντίχριστος της εποχής, και μέσα στο παλάτι του αντιχρίστου (!) να μεγαλώσει σαν βασιλόπουλο, να μορφωθεί, να εκπαιδευθεί στην διοίκηση και έτσι να είναι πανέτοιμος για την ηγεμονία του Ισραήλ. Από μόνος του, όταν βλέπει ότι η τακτική του Φαραώ δεν μπορεί να αλλάξει και ότι οι συμπατριώτες του θα δεινοπαθούν συνεχώς, φεύγει από το παλάτι εγκαταλείποντας όλες τις ανέσεις και τα πλούτη και καταφεύγει στην έρημο της Μαδιάμ, όπου βόσκει τα πρόβατα του πεθερού του Ιοθόρ για σαράντα ολόκληρα χρόνια. Κι από βοσκός προβάτων και ερημίτης, καθίσταται στο τέλος με την επέμβαση του Θεού ο δημιουργός και ο ηγεμών του ιουδαϊκού έθνους για άλλα 40 χρόνια και το οδηγεί μέσα από την έρημο στην γη της επαγγελίας. Επιπλέον δε αποβαίνει θεόπτης, θαυματουργός, προφήτης και μέγας νηστευτής.

Τα νήπια τι πέτυχαν; Να γίνουν πρωτομάρτυρες για τον Χριστό πριν τον τίμιο Πρόδρομο και τον άγιο Στέφανο, να πάρουν τη δόξα και την ευλογία του μαρτυρίου και ως εκ τούτου να βλέπουν το Θεό, να χαίρονται αιώνια μαζί του! Μη περιορίζουμε το ενδιαφέρον μας στον άδικο και φρικτό χαμό τους, αλλά στο αποτέλεσμα. Τι θα κέρδιζαν αν μεγαλώνανε φυσιολογικά, παντρεύονταν, κάνανε παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα, αποκτούσαν υλικά αγαθά, αλλά ξεχνούσανε το Θεό και περιορίζαν το ενδιαφέρον τους στον νυν αιώνα. Γιατί βλέπουμε μόνο τις επώδυνες και κουραστικές και εξαντλητικές και χρονοβόρες προπονήσεις των εν Χριστώ αθλητών και δεν βλέπουμε τα έπαθλα και τα βραβεία, την αιώνια δόξα και ευτυχία;